

**Рішення спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії**

Спеціалізована вчена рада ДФ 20.051.053 Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії галузі знань 03 Гуманітарні науки на підставі прилюдного захисту дисертації на тему «Діяльність Червоного Хреста у Галичині в I половині ХХ ст.» за спеціальністю 032 «Історія та археологія» 20 січня 2023 року.

Олійник Олег Васильович, 1993 року народження, громадянин України, освіта повна вища: У 2016 році закінчив ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» за спеціальністю «Історія». Навчання у аспірантурі на державній формі навчання за спеціальністю 032 «Історія та археологія». Тимчасово ніде не працює.

Дисертацію виконано на кафедрі всесвітньої історії Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України (м. Івано-Франківськ).

Науковий керівник: Бурачок Лілія Василівна – кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії.

Здобувач має 11 наукових публікацій за темою дисертації, з них 6 статей у наукових фахових виданнях України, 1 стаття у періодичному науковому виданні, проіндексованому в базі даних Web of Science.

1. Олійник О. В. Діяльність підпільного Українського Червоного Хреста в лавах УПА на території Галичини в 1943-1944 рр. *Universum Historiae et Archeologiae = The Universe of History and Archeology = Універсум історії та археології = Універсум истории и археологии*. Дніпро, 2019. Т. 2 (27). Вип. 1. С. 139–147. DOI: 10.15421/26190111.

2. Олійник О. Діяльність Червоного Хреста в Станіславській області в 1944–1947 рр. Актуальні проблеми вітчизняної та всесвітньої історії. Харків.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2018. Вип. 21. С. 79–87.

3. Олійник О. Діяльність Червоного Хреста на території Прикарпаття в період нацистської окупації на сторінках місцевої легальної преси. Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. Київ, 2019. Вип. 141 (1). С. 118–122.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

1. Королько Андрій Зіновійович, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України і методики викладання історії Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Якщо говорити власне про саму дисертаційну роботу, не випадково, коли я говорив про відгук рецензента, про репрезентативну базу дисертаційної роботи Олега Васильовича, коли я говорив про використанні одинадцять центральних і місцевих архівних установ України і Республіки Польща, то я особисто бачив як у Львові, коли я працював у Львові відповідно, чи в Центральному державному історичному архіві в м. Львові чи у відділі україніки Львівської національної наукової бібліотеки, я особисто бачив, як Олег Васильович працював з газетною періодикою і з архівними матеріалами. І це важливо, тому що якраз цим і представлена важливість першоджерельного матеріалу, коли сам дослідник безпосередньо

опрацьовує ці матеріали. Я хотів би звернути увагу на важливу практичну цінність цієї роботи сьогодні, в сучасних умовах війни, і мені здається, що результати вашої дисертаційної роботи необхідно опублікувати окремою монографією. Зараз цей практичний досвід роботи Червоного Хреста, який за різних політичних режимів, коли він існував у першій половині ХХ століття, вкрай необхідний і корисний для сьогоднішніх структур в Україні, стосовно цієї роботи, функціонування Червоного Хреста в умовах сьогоднішньої повномасштабної російсько-української війни. Мені видається, що власне ваші результати роботи вкрай потрібні для оприлюднення і для представлення, можливо, міжнародним організаціям суто того практичного досвіду роботи Червоного Хреста, який ми бачили за період існування різних політичних режимів, чи то австрійського періоду, чи періоду існування ЗУНР, чи польського міжвоєнного, Другої світової війни. Загалом я буду голосувати за надання наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 032 «Історія та археологія». Дякую.

2. Єгрешій Олег Ігорович, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України і методики викладання історії Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Продовжуючи Андрія Зіновійовича, безумовно, тема така надзвичайно екстраполятивна, сьогодні вже про це говорили, ми можемо в контексті такої собі компаративістики, історичного порівняння епох. З одного боку, це дуже цікаво, з іншого – це доволі складно. Тому що треба врахувати, як кажуть, ментальність цих періодів, епос, і так далше. Але надзвичайно цікаво. Перед вами, перед Олегом Васильовичем відкриваються нові такі горизонти досліджень. Хочеться передусім відзначити другий момент, можливо, в контексті тих питань, які я вже задавав, дійсно є дуже серйозна проблема загиблих, зниклих безвісти, навіть нині, поза протокол, троюрідний брат зник під Бахмутом, і зараз його шукають. Де цих людей, які шляхи пошуку цих людей, і тому попри те виникає питання, можливо, як це було історично, які організації робили за польський, австрійський період, скажімо. Тому в цього контексті, такому прикладному, робота набуває безумовного значення. Десь також щодо харитативної діяльності, цей термін також можливо вже буде себе дублювати, я так в ході виступу Олега Васильовича, так зване харитативне волонтерство, тому є дуже багато цікавих напрямків. Мені здається, що Ваше, Олег Васильович, дослідження, воно дало імпульс новим таким цікавим підтемам. Дякую

3. Ільницький Василь Іванович, доктор історичних наук, професор кафедри історії України та правознавства Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Шановні колеги, актуальність роботи безумовна. Наукова новизна, практична цінність, прилюдний сьогоднішній захист, відповіді на зауваження опонентів, рецензентів, безумовно, свідчать про те, що перед нами вже сформований дослідник є. Я, зі свого боку, очевидно, підтримуючи думку Андрія Зіновійовича, рекомендую з доопрацюваннями опублікувати текст дисертації у вигляді монографії, і таким чином цей текст буде працювати, і, очевидно, буде ще більше, як кажуть, читабельним, і актуальність його, безумовно, буде зростати. Зі свого боку, теж кажу, що підтримую думку колег, буду голосувати за присудження наукового ступеня. Дякую.

4. Любчик Ігор Дмитрович, доктор історичних наук, професор кафедри українознавства і філософії Івано-Франківського національного медичного університету. Дякую. Зі свого боку хочу вкотре констатувати особливу затребуваність такого наукового дослідження сьогодні в науковому просторі. Сам мав можливість у цьому переконатися. Визнаю особливі напрацювання автора і його таку потужну науково-дослідницьку роботу, і не маю сумніву в тому, що я буду, звичайно, голосувати за присвоєння ступеня доктора філософії Олегу Васильовичу.

5. Гаврилишин Петро Михайлович, кандидат історичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Дуже коротко, хочу сказати, що Олег брав неодноразово участь у конференціях «Станиславів і Станиславівщина», вчасно і акуратно подавав статті для друку. І хочу відзначити, що він брав участь у конференціях навіть не тільки в тих, в яких він безпосередньо виступав, подавав публікації для друку, а й у всіх інших, як слухач, що свідчить про те, що ця людина є не випадкова в історії, і я, як рецензент, мав честь читати ті праці, які безпосередньо стосуються теми, яка захищається. І хочу з абсолютною такою впевненістю сказати, що там, де я ознайомився з його діяльністю науковою, що ця людина, на мою думку заслуговує на здобуття даного ступеня. Дякую.

6. Райківський Ігор Ярославович, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії України і методики викладання історії Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. З вашого дозволу, я також декілька слів скажу з приводу цієї роботи. Вона заслуговує на увагу. Це новий напрям в нашій спецраді. Близько ста захистів відбулося, але на таку медичну тематику, наскільки я пам'ятаю, це другий захист після Лева Давибіди. І це дуже важливий напрям, практичне значення очевидне в наш час. Кілька слів хотів би сказати з приводу критичної частини, що треба врахувати на майбутнє, віддаючи все належне, що він зробив. Я знаю Олега ще як студента дуже добре, сумлінний був. По-перше, я би радив, якщо буде видавати книжку, дати на літературну редакцію, тому є тут деякі помилки стилістичні, граматичні і так далі при наборі, можливо, але треба конче це зробити. Завдань я би поставив більше, ніж чотири, і завдання би ставив більш проблемно: не просто там період австрійський, польський, німецький, радянський; політичну складову діяльності Червоного Хреста і т. н. Адже це очевидно, що була політична складова, так як зараз є проблеми, скандали з Червоним Хрестом. І вона була і в історії, так, і тому подібне. Завдань більше дав би. Розділив би поняття червоний Хрест і червонохресні організації, структури, тому що вони часто якось дублюються, і відмінність зрозуміти між тими термінами. Хронологічні межі обґрунтував би, тому що тут нижня, верхня, чіткіше. Вже в самому тексті роботи є, що це був 1949 рік, але у вступній частині я цього не побачив. Звичайно, додатки треба дати більше додатків, саме таблиці якісь, ось такого типу, а не просто фотоілюстрації. Хоча я погоджуюсь, що й ілюстрації потрібні. Ще є деякі моменти, це я вже скажу шановному Олегу Васильовичу, можливо такі, коли він вже буде безпосередньо видавати цю книжку, певні поради дам. А в цілому я підтримую цю роботу, яка заслуговує на позитивну оцінку, і, очевидно, що її автор заслуговує бути доктором філософії з названої спеціальності.

7. Жерноклеєв Олег Станіславович, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри всесвітньої історії Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Як завідувач випускової кафедри, я хочу підтримати. Це наш студент, нашої кафедральної спеціалізації, потім нашої аспірантури, прекрасний аспірант, дуже відповідальна, закохана, залюблена в свою тему людина. Я хочу сказати, що, дійсно, написання і підготовка такої серйозної дисертації – це науковий подвиг, і чисто особистісний, людський подвиг у виконанні Олега. І я хочу подякувати всім, хто причетний до його сьогоднішнього захисту, всім опонентам, рецензентам, нашим братнім кафедрам, які його підтримали, його науковому керівнику, який дійсно сумлінно працював з ним, з нашим дисертантом дуже багато років, починаючи зі студента, магістранта, а потім вже аспіранта, і самому Олегу, його родині, яка його підтримує також, і дійсно попросити вас його підтримати. Вважаємо, що дисертація відповідає всім вимогам і дисертант заслуговує на присудження йому ступеня доктора філософії.

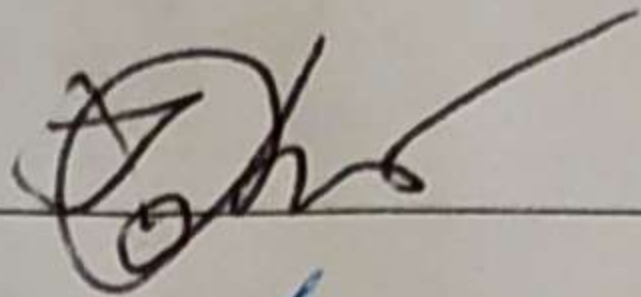
Загальна оцінка роботи і висновок. Дисертаційна робота Олійника Олега Васильовича на тему: «Діяльність Червоного Хреста у Галичині в I половині XX ст.» є самостійним та актуальним дослідженням, в якому у відповідності до поставленої мети комплексно та всебічно проаналізовано основні напрямки та види діяльності організації Червоного Хреста у Галичині в першій половині XX ст. Структура дисертаційної роботи є логічною, спрямованою на вирішення сформульованих дисертантом дослідницьких завдань. Усі одержані здобувачем результати цілісні й науково обґрунтовані. Чимало висновків і положень дисертаційної роботи мають як теоретичне, так і практичне значення. Теоретичне значення отриманих результатів дослідження полягає в тому, що матеріали дисертації слугуватимуть базою для подальшого вирішення проблем, пов'язаних з історією медицини і медичних громадських організацій загалом та червонохресного руху зокрема. Фактологічний матеріал, обґрунтовані висновки й узагальнення можуть бути використані для написання підручників і навчальних посібників, узагальнюючих праць з історії Червоного Хреста та об'єднань подібного типу. Практичне значення дослідження полягає у вивченні механізму діяльності організації Червоного Хреста в складних історичних обставинах першої половини XX ст. та формування комплексного уявлення про суть його роботи, можливості запозичення позитивного досвіду товариства під час військових дій на сучасному етапі, а також у боротьбі з епідемічними хворобами, подоланні гуманітарних катастроф, взаємодії з населенням тощо. За кількістю і рівнем підготовки публікацій, апробацією на наукових конференціях дисертація «Діяльність Червоного Хреста у Галичині в I половині XX ст.» в цілому відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12 січня 2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (зі змінами), Постанові Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (зі змінами від 21 березня 2022 р. № 341)), а її автор – **Олійник Олег Васильович** – заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 03 Гуманітарні науки за спеціальністю 032 Історія та археологія.

Результати голосування:

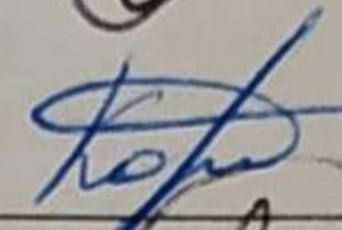
«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради,

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада ДФ 20 051.053 Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ присуджує **Олійникові Олегові Васильовичу** ступінь доктора філософії (PhD) з галузі знань 03 Гуманітарні науки за спеціальністю 032 Історія та археологія.

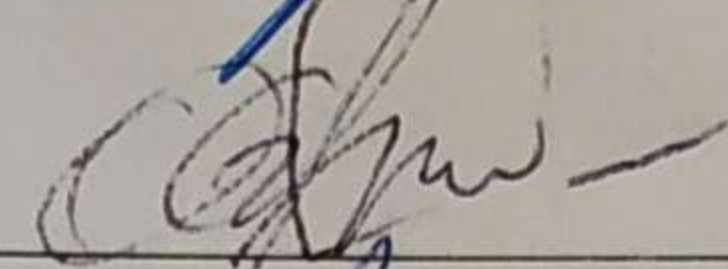
Голова спеціалізованої
вченої ради

Ігор РАЙКІВСЬКИЙ

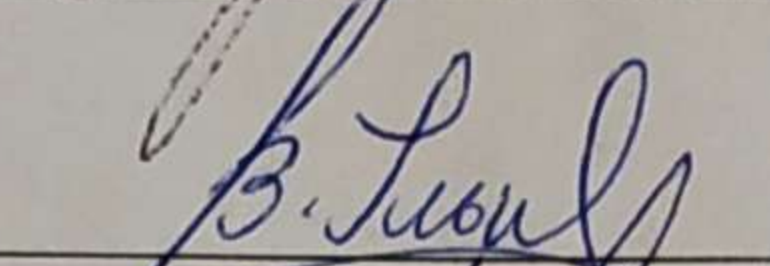
Рецензент

Андрій КОРОЛЬКО

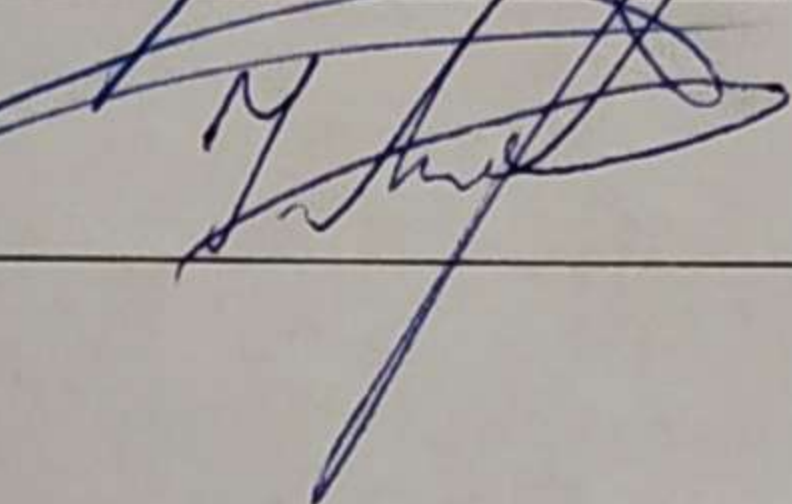
Рецензент

Олег ЄГРЕШІЙ

Опонент

Василь ІЛЬНИЦЬКИЙ

Опонент

Ігор ЛЮБЧИК